

верка за мяжой,
бная паслуга каш-
30 тысяч марак.

чага абдыяння «Віяна», хутка будзе першай не толькі ў Беларусі, але і ў СНД фірмай, якая мае права на вытворчасць і продаж замежнага ўзору па выпрабаванні розных відаў тэхнікі. Дзея гэтага заключаныя кантракт з нямецкай фірмай «ЦЮФ», па якім тавары, выпрабаваныя ў віцебскім цэнтры, атрымалі сертыфікат аб якасці, прызначаны на ўсё Заходняе Еўропе. Тры разы ў цэнтры праходзілі праверку на якасць прадукцыі прадпрыемстваў ўсёго беларускага рэгіёна. Дарчы, выпрабаванні ў віцебскім цэнтры абудыла цікавасць німцаў тапней, чым у яемях, іхнага калі, дзе паловіна паслуга капі-

АЛЬТЭРНАТЫВЫ НАЦЫЯНАЛЬНАЙ АДУКАЦЫІ Ў НАС ПРОСТА НЯМА

На Беларускім тэлебачанні надышоў адбыццё «Прамак лілія» з прадстаўніцтвамі міністраў адукацыі — міністраў Віктара ГАЙСЕНКА, а таксама міністраў Георгія БУТРЫМІ, Анатоля ГАРНАКОМ, а таксама начальніка ўпраўлення ВУНУ і педагогічнай адукацыі Мікалая ПЛЕСКАЦЭВІЧАМ, начальніка ўпраўлення агульнай сярэдняй адукацыі Геннадзе ПЯТРОЎСКІМ, начальніка ўпраўлення дашкольнага выхавання Тамарай КАРАСЦЯНЕВАЙ і галоўнага спецыяліста планаво-эканамічнага ўпраўлення Ліліяй АНЦІЯНАЙ. У фарміраванні некаторых пытанняў лілія прымае ўдзел і «Звязда». Таму мы павінны пазнаёміцца з навукай, якая дазваляе супрацьстаяць міністэрствам на пытанні тэлебачання і чытачоў «Звязды».

— Што будзе школа фарміраваць навуковы светасвятло. Калі будзе, то чаму ў школу далучаюцца святары?

Г. ПЯТРОЎСКІ: У Законе аб адукацыі, пазначана, што адукацыя ў Беларусі носіць светскі характар, а таму выкладанне ў школе Закона Бога неадпаведнае. Вы можаце пайсці ў царкву, у сінагогу, і іншыя месцы, але ў навукальнай установе, у школе дзеясвіцы святароў быць не можа.

Г. БУТРЫМ: Далучаюцца да гэтай думкі. Хацелася б сказаць, што, сапраўды, гэта складанае пытанне і з кожным днём набывае ўсё большае актуальнасць. У многім на яго адказаў закон «Аб рэлігійных арганізацыях і незалежнасці сумлення», які хутка будзе прыняты.

— Ці ёсць якія-небудзь паставы нахонт школьнай формы?

Г. БУТРЫМ: Я хачу бы адзначыць, што ў адпаведнасці з Палажэннем аб сярэдняй адукацыі школьнае пытанне аб неабходнасці школьнай формы вырашае савет школы. Ніхіль паставы міністэрства, заадаў у гэтым сэнсе няма, і я не лічу, што мы павінны іх аддаваць.

— Ціпер мала ўвагі зварота на дашкольнае выхаванне дзяцей. Што-небудзь у гэтым плане мяняецца?

Т. КАРАСЦЯНЕВА: Пытанні дашкольнага выхавання трэба пачынаць дэсць з 3-гадовага ўзросту. І шмат гэтае школа, калі не праводзіць, што з выхаваннем у больш сталым узросце ўзнікаюць дадатковыя складанасці. Бацькоў жа, мараючы на пытанніх, турбуе, што будзе з сеткай дзяцей садоў, бо з 1991 года пайшоў іх рэ-

бурэньне. Раней 5300 дашкольных устаноў стваралі адзіную сістэму дашкольнага выхавання. Праўда, у рэспубліцы 24 краіны былі прыняты паставы Вярхоўнага Савета, якія сфарміравалі прынцып разбурэння існуючай сеткі выхавальных устаноў. Гэтай паставой забараняецца скарачэнне дзяцей садоў, іх продаж. І калі ў далейшым прадпрыемства, напрыклад «Гарызонт», трактарны завод, каласы, саўгасы паставяць больш уважліва стаўленне да клопатаў бацькоў, то сетка дзяцей садоў мы здолеем аказаць. І тут дарэчы пытанне, ці будзе павялічана плата за дзяцей садоў? Гэтай жа паставой прадугледжана, што бацькі павінны плаціць 70 працэнтаў ад агульнай сумы на харчаванне сваіх дзяцей. Калі ў далейшым узрасце цэны на прадукты харчавання, то ўзнікнуць і аплата.

— Ці працуюць дзяціны ўстановы на эксперыментальных праграмах і што гэта такое?

Т. КАРАСЦЯНЕВА: У рэспубліцы, пачынаючы з 1990 года, дзяціны ўстановы працуюць не па адной, а па некалькіх праграмах. Да пачатку года навукальнае агенства адна адна з работай дзяціны савако ў гэтым рэжыме, г. зн. бацькі прысваілі дзяціны і на той час, які іх задавалі. Другая праграма звязана з эстэтычным, мастацкім выхаваннем дашкольнай. Яна прадугледжвае павышэнне выхаванне асноў мастацтва, пачынаючы з 3-х гадоў. На базе дашкольных устаноў мы пачалі ствараць гурткі, секцыі, студыі па музычнаму выхаванню, па мастацкай, па тэатральна-гульнівай дзейнасці і гэтага далей. Гэта пачынае паступова насельніцтва, але ў некаторых садах яе

аплачваюць ведамствам і прадпрыемствам, каб дапамагчы бацькам у развіцці адукацыйнай дзейнасці.

— Ці будзе захоўвацца датацыя на харчаванне першаадукацыі?

Г. ПЯТРОЎСКІ: Пытанне аб харчаванні дзяцей у школах вельмі і вельмі складанае. Як вы ведаеце, да канца мінулага года былі датацыі: два рублі ў дзень на вучня. Зараз яны ліквідаваны. З рэспубліканскага бюджэту датацыя не будзе, але ў канцы мінулага тыдня здарылася сустрачка намесніка старшага абласнага камітэта па адукацыі Мікаіла Дзямчук, на якой дасягнуты дамоўленасць, што з мясцовых сродкаў органы кіравання будуць выдзяляць грошы на харчаванне школьнікаў у размеры да трэці яго кошту.

— На чым заснаваны адбор вучняў у 11-ы клас і што рабіць з дзецьмі, якія не прайшлі гэты адбор?

Г. ПЯТРОЎСКІ: Я хачу бы адзначыць, што конкурсны адбор па Закону аб адукацыі праводзіцца ў 10-ы клас. Што датычыцца паралку арганізацыі гэтага конкурсу, то ў адпаведнасці з артыкулам 26-м ён вызначаецца самімі навукальнымі ўстановамі. Але міністэрства дае рэкамендацыі, каб прыём ажыццяўляўся не па экзаменах, а згодна з конкурсным атэстацыяй і толькі ў тым выпадку, калі колькасць жадаючых вучняў у гэтай школе значна перавышае колькасць месцаў у ёй. Тады можна правесці нейкую кантрольную работу ці субсідывацыю.

— Сярэдняя адукацыя, так сказаць, класічная ў нас, і мы робім нейкі адступленні ад яе, калі дапускаем адбор дзяцей: туды горшкі, туды лепшыя.

Г. ПЯТРОЎСКІ: Справа не ў размежаванні лепшых і горшых, а ў тым, што адукацыйны патэнцыял ва ўсё вучняў розны, і калі мы ўсім будзем даваць адзін эфект адукацыі, то не задавоўм запатрабаванні ў больш моцных, ці слабейшых вучняў. Таму для тых, хто можа рухацца ў іншым тэмпе, хто можа засвоіць больш, чым дзяржаўны стандарт адукацыі, ствараецца ўстанова новага тыпу. Я маю на ўвазе арганізацыю на базе сярэдняй школы літэра і гімназіі. Іх зараз у рэспубліцы няма, але гэта работа ўжо выйшла за межы эксперыменту. Савет Міністраў рэспублікі завер-

ша палажэнне аб навукальных установах новага тыпу: літэра, гімназіі, каледжы, вышэйшых прафесійных вучэльнях. І мы будзем разам з тэрытарыяльнымі органамі кіравання весці работу па стварэнню сеткі такіх навукальных устаноў.

— «Трошчкі» раней прымаў прафесійна-вучальны. Закон, каб іх браў на работу, цяпер няма. Што рабіць?

А. ГАРНАК: Хачу адзначыць, што за апошнія чатыры гады прыём у прафесійна-вучальны і тэхнікумы зменшыўся на 40 тысяч чалавек, у тым ліку ў прафесійна-вучальны — на 30 тысяч і на 10 тысяч — у тэхнікумы. Таму ёсць дадатковыя месцы для паступаючых у гэтым годзе. Але тут трэба мець дзяржаўны заказ, трэба клопатацца, каб былі адкрытыя рабочыя месцы. Таму не будзем мець ніякіх клопатаў з прыняццём гэтых юнакоў і дзяўчат і будзем вучыць іх на тых спецыяльнасцях, якія патрэбны народнай гаспадарцы рэспублікі.

— Ці маркуюцца спецыяльныя прыёмы ў вышэйшых навукальных установах? І як плакуюцца развіццям платны ВУН?

М. ПЛЕСКАЦЭВІЧ: Калі размаўляць пра колькасць навукаў, то трэба ўлічваць патрабаванні рэспублікі ў катэгорыі. Напрыклад, у педагогічных інстытутах нават ёсць тэзісы, да павелічэння набору, бо пытанне аб неадагатычных кадрах у рэспубліцы стаіць яшчэ востра. У тэхнічных ВУН улетэ сапраўды змяніліся. Што датычыцца платных ВУН, то колькасць іх расце вельмі хутка. У Мінску, адзін, іх ужо пяць. Падрэсцім: трэба мець дзяржаўны заказ на змест адукацыі. Мінска, што і платныя навукальныя ўстановы пачынаюць быць на першым этапе 1-м семестру вучыць дарма, каб студэнт паказаў свой узровень. Бо інакш ад жадання атрымаць грошы можна перацягнуць якасць навування.

— Ты студэнт, што пачаў вучобу ў іншых рэспубліках, зможаш там давукаваць?

М. ПЛЕСКАЦЭВІЧ: Гэта пытанне ўзгаднялася з іншымі рэспублікамі. І паспяхова. Але ёсць прэзідэнт: напрыклад, завяршыў навування спецыяльнасць грамадзянскай авіяцыі ў Рыжскім авіяцыйным універсітэце. Выраслі: студэнтаў 2-га і 3-га курсу перавесці ў рэспубліку па адэкватнаму профілю, а студэнтаў старэйшых курсаў завяршыць сваё навування там. Перавучаць іх ці пачынаць

вучобу спачатку немытагодна. Таму мы павінны зараз вырашыць гэта пытанне, каб не хваліліся ні навукамі, ні іх бацькамі.

— У рэспубліцы звыш 300 тысяч дзяцей з разумовымі і фізічнымі адхіленнямі. Прайшла чутка, што школы-інтэрнаты для такіх дзяцей збіраюцца закрываць. Наколькі гэта аб'ектыўная інфармацыя?

Г. БУТРЫМ: Цяпер іх вельмі цяжка ўтрымліваць. 40—50 тысяч рублёў абходзіцца ўтрыманне аднаго такога дзіцяці. Пры тым адрамаем дзіця ад сям'і. Калі, калі і далей будзем клапаціцца аб развіцці гэтых устаноў, але наш магасць навіну накірунак—адкрываць спецыяльныя Белья па месцы жыхарства ў агульнаадукацыйнай школе, што спрымае таксама нармальным уземаадаптыісам са здаровымі дзецьмі.

— Чаму ігнаруюцца думка бацькоў пры перавозе класаў, дзіцячых садоў з рускай на беларускую мову?

В. ГАЙСЕНА: Пераход на беларускую мову навування, пачынаючы са сённяшняга—патрабаванне закона, і органы адукацыі дзейнічаюць у адпаведнасці з ім. Трэба зразумець: калі ўсе нашы размовы нахонт адраджэння, развіцця нацыянальнай свядомасці, стварэння незалежнай Беларусі не проста размовы, то альтэрнатыва ў нас няма. Бо толькі праз далучэнне да нацыянальнай грамадзянскай сваёй краіны, і калі пачынаюць гаварыць пра пераход на беларускую мову, гэта азначае неадвечнасць і абяцанасць некагортай часткі насельніцтва да нацыянальнай культуры і мовы, а сёй-той, наогул, не можа адказаць на пытанні «кавое грамадства». Гэтыя часткі скончыліся, і мы павінны выбраць, дзе мы, з ім мы, як павінны далей развівацца.

Што датычыцца рускай мовы, то мы выходзім з таго, што яна павінна быць мовай зносінаў паміж грамадзянамі рэспублікі СНД. Гэта першае. І другое. Мы не будзем цурацца яе, бо многія духоўныя багаты існуючы менавіта на рускай мове. І я думаю, каб руская мова і далей будзе выкарыстоўвацца ў адукацыйных школах. Гэтага патрабуе і Закон.

Адказы на пытанні да друку падрыхтаваў Аляксандр КОТКІШ.

ВАМ АДКАЗВАЕ ЮРЫСТ

ПРЫВАТЫЗАЦЫЯ ЖЫЛЛА—ПРАВА ЦІ АБАВЯЗАК? ШТО ЯНА ДАСЦЬ?

Дзякуй чытачам за ўвагу, якую яны праявілі да нашай папярэдняй юрыдычнай інсульту «Грашовая жыллёвая квота. Як яе атрымаць і на што выкарыстаць». У чарговай кансультацыі на гэту тэму мы мелі намер расказаць аб тым, што трэба рабіць, каб прыватываваць жыллё. Але ж тэлефонныя званкі і пісьмы чытачоў унеслі карэкцыі ў такое рашэнне.

Мы ўбачылі, што многіх у першую чаргу цікавіць, ці абавязаны яны прыватываваць сваё жыллё, наогул, што дае ім прыватывацыя. Некаторыя просяць параіць у канкрэтных выпадках: прыватываць ці жыллё або не?

Напрыклад, М. Лукашэвіч з Мінска пытаецца: «Жыю ў кватэры дома ЖБК. З'яўляюся яго членам. Ці абавязаны я прыватываваць сваю кватэру? А. Пашкоўская з Мазыры просіць растлумачыць наступнае: «З мужам і дачкой займаем двухкамерную дзяржаўную кватэру. Каб яе прыватываваць, нашых кошт не хапае. Трэба даплаціць значныя сумы, якіх у нас няма. Што даць нам прыватывацыю кватэры, не ведаем. Параіце, што нам рабіць, лезці ў даўгі і прыватываваць кватэру або з гэтым можна не спяшацца?»

Такія пытанні задавалі і іншыя чытачы.

кожнага. Таму мы не можам узяць на сябе адказнасць даваць чытачам канкрэтыя падказкі. Ва ўсім сваёй адукацыі, мы, каб у сваіх кансультацыях растлумачыць грамадзянам іх правы і абавязкі, расказваем, як можна дасягнуць той ці іншай мэты, а таксама засяродзіць увагу на выніках, якія пры гэтым будуць мець месца.

А зараз паспрабуем адказаць, што такое прыватывацыя і што яна дае. Згодна з артыкулам 1 Закона Рэспублікі Беларусь «Аб прыватывацыі жыллага фонду ў Рэспубліцы Беларусь», пад прыватывацыяй жыллага фонду разумеюцца набыванне ўласнасці займаемых грамадзянамі жыллых памяшканняў і дамаў дзяржаўнага і грамадскага жыллага фонду паабавязваюцца права карыстання памяшканнямі, калі яны тут не прыватываюць без уважліва прычыны звыш шасці месцаў ці пераехаў на іншае пастаяннае месца жыхарства. На гэтых жа падставах могуць

быць паабавязаны права карыстання жыллым памяшканнем члены сям'і, якія не маюць права на паявыя нахаленні, членаў жыллага—будуўніцкай перадачы. Самі члены і члены яго сям'і, якія маюць права на гэтыя нахаленні, таксама могуць быць паабавязаны права карыстання жыллым памяшканнем у доме ЖБК, калі яны пераехаў на іншае пастаяннае месца жыхарства.

Уласнік жа мае права прадаць або падарыць жыллё ў выпадку смерці прыватывавае ім памяшканне перадачы, яе нахаленнікам па правах заканадаўства аб спадчыне.

Трэба, аднак, мець на ўвазе, што гэтыя правы ўласніка некалькі абмежаваныя. Так, згодна з артыкулам 18 звышпавыянага закона на працягу трох гадоў з моманту набывання прыватываваемых жыллых памяшканняў ва ўласнасць, яны могуць быць перададзены толькі месца-

вагаў найму дзяржаўнага або грамадскага жылла, ён павінен займаемае прыватывавае памяшканне перадаць мясцовому Савету народных дэпутатаў, калі ў ім не засталіся пражываць члены яго сям'і.

У цалкам прыватываваемых дамах уласнік ствараюць таварыства па іх эксплуатацыі і рамонту. У тых жа, якія прыватываюцца яны ўласнасцю, членам сям'і ўдзельнічаюць у фінансаванні часткі затрат, звязаных з эксплуатацыяй і рамонтам месца агульнага карыстання, інжынерных сістэм, утрыманнем прылягаючых да дома тэрыторый у адпаведнасці з займаемай ім агульнай плошчай у межах асабістай кватэры. У гэтых жа меры фінансаванне затрат уласнікамі жыллых памяшканняў адорніваюцца ў сувязі з гэтым атрымліваюць новую кватэру на падставе

дагавору найму дзяржаўнага або грамадскага жылла, ён павінен займаемае прыватывавае памяшканне перадаць мясцовому Савету народных дэпутатаў, калі ў ім не засталіся пражываць члены яго сям'і.

Уласнік жа мае права прадаць або падарыць жыллё ў выпадку смерці прыватывавае ім памяшканне перадачы, яе нахаленнікам па правах заканадаўства аб спадчыне.

Трэба, аднак, мець на ўвазе, што гэтыя правы ўласніка некалькі абмежаваныя. Так, згодна з артыкулам 18 звышпавыянага закона на працягу трох гадоў з моманту набывання прыватываваемых жыллых памяшканняў ва ўласнасць, яны могуць быць перададзены толькі месца-

вагаў найму дзяржаўнага або грамадскага жылла, ён павінен займаемае прыватывавае памяшканне перадаць мясцовому Савету народных дэпутатаў, калі ў ім не засталіся пражываць члены яго сям'і.

Уласнік жа мае права прадаць або падарыць жыллё ў выпадку смерці прыватывавае ім памяшканне перадачы, яе нахаленнікам па правах заканадаўства аб спадчыне.

Трэба, аднак, мець на ўвазе, што гэтыя правы ўласніка некалькі абмежаваныя. Так, згодна з артыкулам 18 звышпавыянага закона на працягу трох гадоў з моманту набывання прыватываваемых жыллых памяшканняў ва ўласнасць, яны могуць быць перададзены толькі месца-

вагаў найму дзяржаўнага або грамадскага жылла, ён павінен займаемае прыватывавае памяшканне перадаць мясцовому Савету народных дэпутатаў, калі ў ім не засталіся пражываць члены яго сям'і.

Уласнік жа мае права прадаць або падарыць жыллё ў выпадку смерці прыватывавае ім памяшканне перадачы, яе нахаленнікам па правах заканадаўства аб спадчыне.

Трэба, аднак, мець на ўвазе, што гэтыя правы ўласніка некалькі абмежаваныя. Так, згодна з артыкулам 18 звышпавыянага закона на працягу трох гадоў з моманту набывання прыватываваемых жыллых памяшканняў ва ўласнасць, яны могуць быць перададзены толькі месца-

вагаў найму дзяржаўнага або грамадскага жылла, ён павінен займаемае прыватывавае памяшканне перадаць мясцовому Савету народных дэпутатаў, калі ў ім не засталіся пражываць члены яго сям'і.

Уласнік жа мае права прадаць або падарыць жыллё ў выпадку смерці прыватывавае ім памяшканне перадачы, яе нахаленнікам па правах заканадаўства аб спадчыне.

Трэба, аднак, мець на ўвазе, што гэтыя правы ўласніка некалькі абмежаваныя. Так, згодна з артыкулам 18 звышпавыянага закона на працягу трох гадоў з моманту набывання прыватываваемых жыллых памяшканняў ва ўласнасць, яны могуць быць перададзены толькі месца-

вагаў найму дзяржаўнага або грамадскага жылла, ён павінен займаемае прыватывавае памяшканне перадаць мясцовому Савету народных дэпутатаў, калі ў ім не засталіся пражываць члены яго сям'і.

Уласнік жа мае права прадаць або падарыць жыллё ў выпадку смерці прыватывавае ім памяшканне перадачы, яе нахаленнікам па правах заканадаўства аб спадчыне.

Трэба, аднак, мець на ўвазе, што гэтыя правы ўласніка некалькі абмежаваныя. Так, згодна з артыкулам 18 звышпавыянага закона на працягу трох гадоў з моманту набывання прыватываваемых жыллых памяшканняў ва ўласнасць, яны могуць быць перададзены толькі месца-

вагаў найму дзяржаўнага або грамадскага жылла, ён павінен займаемае прыватывавае памяшканне перадаць мясцовому Савету народных дэпутатаў, калі ў ім не засталіся пражываць члены яго сям'і.

Уласнік жа мае права прадаць або падарыць жыллё ў выпадку смерці прыватывавае ім памяшканне перадачы, яе нахаленнікам па правах заканадаўства аб спадчыне.

Трэба, аднак, мець на ўвазе, што гэтыя правы ўласніка некалькі абмежаваныя. Так, згодна з артыкулам 18 звышпавыянага закона на працягу трох гадоў з моманту набывання прыватываваемых жыллых памяшканняў ва ўласнасць, яны могуць быць перададзены толькі месца-

вагаў найму дзяржаўнага або грамадскага жылла, ён павінен займаемае прыватывавае памяшканне перадаць мясцовому Савету народных дэпутатаў, калі ў ім не засталіся пражываць члены яго сям'і.

Уласнік жа мае права прадаць або падарыць жыллё ў выпадку смерці прыватывавае ім памяшканне перадачы, яе нахаленнікам па правах заканадаўства аб спадчыне.

Трэба, аднак, мець на ўвазе, што гэтыя правы ўласніка некалькі абмежаваныя. Так, згодна з артыкулам 18 звышпавыянага закона на працягу трох гадоў з моманту набывання прыватываваемых жыллых памяшканняў ва ўласнасць, яны могуць быць перададзены толькі месца-

вагаў найму дзяржаўнага або грамадскага жылла, ён павінен займаемае прыватывавае памяшканне перадаць мясцовому Савету народных дэпутатаў, калі ў ім не засталіся пражываць члены яго сям'і.

Уласнік жа мае права прадаць або падарыць жыллё ў выпадку смерці прыватывавае ім памяшканне перадачы, яе нахаленнікам па правах заканадаўства аб спадчыне.

Трэба, аднак, мець на ўвазе, што гэтыя правы ўласніка некалькі абмежаваныя. Так, згодна з артыкулам 18 звышпавыянага закона на працягу трох гадоў з моманту набывання прыватываваемых жыллых памяшканняў ва ўласнасць, яны могуць быць перададзены толькі месца-

вагаў найму дзяржаўнага або грамадскага жылла, ён павінен займаемае прыватывавае памяшканне перадаць мясцовому Савету народных дэпутатаў, калі ў ім не засталіся пражываць члены яго сям'і.

Уласнік жа мае права прадаць або падарыць жыллё ў выпадку смерці прыватывавае ім памяшканне перадачы, яе нахаленнікам па правах заканадаўства аб спадчыне.

Трэба, аднак, мець на ўвазе, што гэтыя правы ўласніка некалькі абмежаваныя. Так, згодна з артыкулам 18 звышпавыянага закона на працягу трох гадоў з моманту набывання прыватываваемых жыллых памяшканняў ва ўласнасць, яны могуць быць перададзены толькі месца-

вагаў найму дзяржаўнага або грамадскага жылла, ён павінен займаемае прыватывавае памяшканне перадаць мясцовому Савету народных дэпутатаў, калі ў ім не засталіся пражываць члены яго сям'і.

Уласнік жа мае права прадаць або падарыць жыллё ў выпадку смерці прыватывавае ім памяшканне перадачы, яе нахаленнікам па правах заканадаўства аб спадчыне.

Трэба, аднак, мець на ўвазе, што гэтыя правы ўласніка некалькі абмежаваныя. Так, згодна з артыкулам 18 звышпавыянага закона на працягу трох гадоў з моманту набывання прыватываваемых жыллых памяшканняў ва ўласнасць, яны могуць быць перададзены толькі месца-

вагаў найму дзяржаўнага або грамадскага жылла, ён павінен займаемае прыватывавае памяшканне перадаць мясцовому Савету народных дэпутатаў, калі ў ім не засталіся пражываць члены яго сям'і.

Уласнік жа мае права прадаць або падарыць жыллё ў выпадку смерці прыватывавае ім памяшканне перадачы, яе нахаленнікам па правах заканадаўства аб спадчыне.

Трэба, аднак, мець на ўвазе, што гэтыя правы ўласніка некалькі абмежаваныя. Так, згодна з артыкулам 18 звышпавыянага закона на працягу трох гадоў з моманту набывання прыватываваемых жыллых памяшканняў ва ўласнасць, яны могуць быць перададзены толькі месца-

вагаў найму дзяржаўнага або грамадскага жылла, ён павінен займаемае прыватывавае памяшканне перадаць мясцовому Савету народных дэпутатаў, калі ў ім не засталіся пражываць члены яго сям'і.

Уласнік жа мае права прадаць або падарыць жыллё ў выпадку смерці прыватывавае ім памяшканне перадачы, яе нахаленнікам па правах заканадаўства аб спадчыне.

Трэба, аднак, мець на ўвазе, што гэтыя правы ўласніка некалькі абмежаваныя. Так, згодна з артыкулам 18 звышпавыянага закона на працягу трох гадоў з моманту набывання прыватываваемых жыллых памяшканняў ва ўласнасць, яны могуць быць перададзены толькі месца-

вагаў найму дзяржаўнага або грамадскага жылла, ён павінен займаемае прыватывавае памяшканне перадаць мясцовому Савету народных дэпутатаў, калі ў ім не засталіся пражываць члены яго сям'і.

Уласнік жа мае права прадаць або падарыць жыллё ў выпадку смерці прыватывавае ім памяшканне перадачы, яе нахаленнікам па правах заканадаўства аб спадчыне.

Трэба, аднак, мець на ўвазе, што гэтыя правы ўласніка некалькі абмежаваныя. Так, згодна з артыкулам 18 звышпавыянага закона на працягу трох гадоў з моманту набывання прыватываваемых жыллых памяшканняў ва ўласнасць, яны могуць быць перададзены толькі месца-

вагаў найму дзяржаўнага або грамадскага жылла, ён павінен займаемае прыватывавае памяшканне перадаць мясцовому Савету народных дэпутатаў, калі ў ім не засталіся пражываць члены яго сям'і.

Уласнік жа мае права прадаць або падарыць жыллё ў выпадку смерці прыватывавае ім памяшканне перадачы, яе нахаленнікам па правах заканадаўства аб спадчыне.

Трэба, аднак, мець на ўвазе, што гэтыя правы ўласніка некалькі абмежаваныя. Так, згодна з артыкулам 18 звышпавыянага закона на працягу трох гадоў з моманту набывання прыватываваемых жыллых памяшканняў ва ўласнасць, яны могуць быць перададзены толькі месца-

